

**ĐẢNG BỘ THÀNH PHỐ HẢI PHÒNG
HUYỆN ỦY VĨNH BẢO**

**BÀI DỰ THI
CUỘC THI VIẾT CHÍNH LUẬN
“ĐÁU TRANH PHẢN BÁC QUAN ĐIỂM SAI TRÁI, THÙ ĐỊCH, BẢO
VỆ NỀN TẢNG TƯ TƯỞNG CỦA ĐẢNG VỀ CHỦ NGHĨA XÃ HỘI VÀ
CON ĐƯỜNG ĐI LÊN CHỦ NGHĨA XÃ HỘI Ở VIỆT NAM”
LẦN THỨ III- NĂM 2023**

THỂ LOẠI: “ BẢO IN”

ĐẤU TRANH PHẢN BÁC QUAN ĐIỂM SAI TRÁI, THÙ ĐỊCH, BẢO VỆ NỀN TẢNG TƯ TƯỞNG CỦA ĐẢNG VỀ CHỦ NGHĨA XÃ HỘI VÀ CON ĐƯỜNG ĐI LÊN CHỦ NGHĨA XÃ HỘI Ở VIỆT NAM

Trong cuộc đấu tranh tư tưởng, lý luận, vấn đề lý luận, thực tiễn về Chủ nghĩa xã hội (CNXH) và con đường đi lên CNXH ở Việt Nam luôn là đề tài nóng bỏng mà các thế lực thù địch, phần tử cơ hội chính trị, phản động quyết liệt chống phá, thực hiện mục tiêu xóa bỏ, lật đổ. Nghị quyết 35-NQ/TW ngày 22/10/2018 của Bộ Chính trị, Nghị quyết Đại hội XIII của Đảng tiếp tục khẳng định và nhấn mạnh: Tăng cường bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, đấu tranh phản bác quan điểm sai trái, thù địch là một nội dung cơ bản, hệ trọng, sống còn của công tác xây dựng, chỉnh đốn Đảng.

Cuộc đấu tranh về tư tưởng, lý luận là một bộ phận quan trọng của cuộc đấu tranh giai cấp, đấu tranh chính trị, không chỉ xoay quanh những vấn đề lý luận cốt lõi nhất mà còn gắn với thực tiễn, nhất là những biến động của đời sống xã hội. Vậy nên, ngay từ khi ra đời, chủ nghĩa Mác - Lênin đã phải đấu tranh liên tục, không khoan nhượng với những quan điểm sai trái, thù địch núp dưới mọi hình thức của các thế lực đối lập. Trong tác phẩm “Tuyên ngôn của Đảng Cộng sản”, C. Mác và Ph. Ăngghen đã nói đến sự lo sợ của giai cấp tư sản về chủ nghĩa cộng sản như “bóng ma ám ảnh châu Âu” và sự liên kết chống phá quyết liệt của chúng. Trong khóm lửa của cuộc nội chiến có sự tham gia can thiệp của 14 nước đế quốc hòng bóp chết nhà nước vô sản Nga non trẻ đầu tiên trên thế giới, V.I.Lênin đã khẳng định một vấn đề có tính quy luật là: Một cuộc cách mạng không biết tự vệ mình là cuộc cách mạng tự sát. Theo tư tưởng các nhà kinh điển của chủ nghĩa Mác - Lênin, trong tất cả các giai đoạn phát triển, các thế hệ cách mạng trên toàn thế giới đều phải kiên quyết, kiên trì, không ngừng đấu tranh bảo vệ sự nghiệp cách mạng chân chính của giai cấp, của dân tộc, trong đó có cuộc đấu tranh về tư tưởng, lý luận bảo vệ mục tiêu, con đường đi lên CNXH.

Trong công cuộc đổi mới toàn diện đất nước hơn 35 năm qua, cuộc đấu tranh tư tưởng, lý luận về CNXH, con đường đi lên CNXH của Đảng ta diễn ra trong bối cảnh và yêu cầu mới, mang tính phức tạp và quyết liệt hơn. Sự tan rã của Liên Xô và sự sụp đổ của CNXH ở một loạt các nước xã hội chủ nghĩa (XHCN) Đông Âu là cái cớ để các thế lực thù địch, phần tử cơ hội chính trị tung ra các quan điểm sai trái, thù địch, phủ nhận sự đúng đắn, khách quan của CNXH trên toàn thế giới với tư cách là một học thuyết, một chế độ xã hội, đẩy mạnh chiến lược “diễn biến hòa bình” chống phá CNXH. Sự kiên định nền tảng tư tưởng của chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh và gương cao ngạo cờ độc lập dân tộc gắn liền với CNXH trên con đường dân tộc, nhân dân ta đi tới là đề tài để các thế lực thù địch bóp méo, xuyên tạc, phủ nhận bằng đủ các luận điệu sai trái, thù địch khác nhau. Hiện nay, trong bối cảnh toàn cầu hóa và hội

nhập quốc tế ngày càng sâu rộng, cuộc Cách mạng công nghiệp lần thứ tư đang diễn ra mạnh mẽ cùng với sự phát triển bùng nổ của truyền thông xã hội, internet toàn cầu, những vấn đề nảy sinh từ mặt trái của kinh tế thị trường, những vấn đề nóng bỏng trước những tác động của an ninh truyền thống, an ninh phi truyền thống, tác động tiêu cực của tình hình thế giới đến đời sống xã hội như: Xung đột dân tộc, sắc tộc, tôn giáo, chủ nghĩa dân tộc, dân túy, tự do mới, dịch bệnh..., các thế lực thù địch, cơ hội chính trị, phản động tăng cường hoạt động với những chiêu thức, thủ đoạn mới chống phá CNXH, con đường đi lên CNXH ở Việt Nam. Những quan điểm, luận điệu sai trái, thù địch chống phá này, thể hiện ở số vấn đề sau đây:

Thứ nhất, xuyên tạc giá trị, tính khoa học, cách mạng của học thuyết Mác - Lênin, nền tảng tư tưởng của Đảng về CNXH. Những chiêu bài mà chúng đang sử dụng không mới, nhưng hết sức tinh vi và thâm độc, tập trung vào việc đưa ra những lập luận, tuyên truyền, cổ vũ từ bỏ chủ nghĩa Mác - Lênin, làm lung lay, phủ nhận nền tảng tư tưởng, lý luận của Đảng. Để phủ định học thuyết Mác - Lênin, các thế lực thù địch cho rằng, học thuyết Mác - Lênin chỉ phù hợp với thế kỷ XIX và phù hợp trong một chừng mực nào đó với trình độ phát triển của lực lượng sản xuất phương Tây thời đó. Lý luận này không còn phù hợp với thế kỷ XX và đặc biệt trong điều kiện ngày nay càng không phù hợp với hoàn cảnh Việt Nam. Từ đó, họ tuyên truyền xuyên tạc, rêu rao: chủ nghĩa Mác - Lênin đã lỗi thời, không phù hợp ở Việt Nam và cần loại bỏ. Gần đây, trước những khó khăn về kinh tế, xã hội của đất nước, họ tuyên truyền luận điệu: Việt Nam đang không chỉ bế tắc về kinh tế mà còn bế tắc cả về tinh thần; và rằng, không ai còn tin vào chủ nghĩa Mác nữa. Họ cho rằng, học thuyết hình thái kinh tế - xã hội của C.Mác chỉ là một mớ lý thuyết suông về một chủ nghĩa xã hội không tưởng, không bao giờ thực hiện được. Do vậy, sự sụp đổ của CNXH ở Liên Xô, Đông Âu và trên toàn thế giới là một tất yếu, là sự cáo chung đã được báo trước.

Thứ hai, xuyên tạc CHXH, mục tiêu, lý tưởng con đường đi lên CNXH ở Việt Nam. Với cách diễn đạt trực diện tấn công: “Vì sao đến giờ này mà Đảng và Nhà nước Việt Nam vẫn kiên định CNXH, mục tiêu, con đường đi lên CNXH”. Họ cho rằng: ai cũng thấy là CNXH đã ở vào giờ thứ 25 trên phạm vi toàn cầu, việc thực hiện CNXH tại Việt Nam đã hoàn toàn thất bại sau 10 năm (1975 - 1985) thực hiện triệt để dù cố gắng “đổi mới” 10 năm sau đó (1985 - 1995) theo gương “cải tổ” của Liên Xô vẫn không cứu vãn được. Chúng xuyên tạc: Để được cứu nguy, tránh sự sụp đổ như Liên Xô và các nước XHCN Đông Âu, đạt được nhiều thành tựu như hiện nay, thực tế Việt Nam đã thực hiện “kinh tế thị trường tư bản chủ nghĩa”, nhờ đó, Việt Nam mới phát triển nhiều mặt để có bộ mặt phồn vinh như hôm nay về kinh tế, đời sống người dân ngày một được cải thiện và nâng cao, chứ không phải kinh tế thị trường định hướng XHCN...

Thứ ba, đưa ra các kiến nghị nhiều hình thức, như “gửi thư”, “trao đổi”, “góp ý” kiến nghị vào những dịp Đại hội Đảng, sửa đổi Hiến pháp..., cho rằng đó là thời cơ để đổi mới chính trị theo hình thức đa nguyên chính trị, đa đảng đối lập, xây dựng nhà nước dựa trên nền tảng dân chủ, “xã hội dân sự”. Thực chất, ẩn khuất đằng sau những góp ý này là ý đồ xóa bỏ, lật đổ vai trò lãnh đạo, cầm quyền của Đảng Cộng sản Việt Nam. Họ cho rằng, chúng ta đã chọn đường sai, cần phải đi con đường khác. Có người còn phụ họa với các luận điệu thù địch, công kích, bài bác CNXH, ca ngợi một chiều chủ nghĩa tư bản. Thậm chí có người còn sám hối về một thời đã tin theo chủ nghĩa Mác - Lênin và con đường đi lên CNXH.

Thứ tư, quan điểm, luận điệu lợi dụng vào những khó khăn tồn tại, hạn chế, thiếu sót, sơ hở trong đời sống xã hội để đánh đồng hiện tượng thành bản chất của CNXH, là kết quả mang lại do đi theo con đường CNXH. Trong quá trình thực hiện công cuộc đổi mới, phát triển kinh tế thị trường định hướng XHCN, công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước, bên cạnh những thành tựu to lớn đạt được, còn có những hạn chế, yếu kém, thiếu sót, sơ hở trong đời sống về kinh tế, chính trị, văn hóa, xã hội, tình trạng tham nhũng, lãng phí, ô nhiễm môi trường... Các thế lực thù địch lợi dụng để suy diễn, diễn đạt dưới nhiều hình thức khác nhau, xuyên tạc, quy chụp rằng đó là bản chất của CNXH, kết quả do con đường đi lên CNXH mang lại...; làm cho những người không có nền tảng tư tưởng chính trị vững vàng dễ bị lầm tưởng, hồ nghi, hoang mang, dao động, thậm chí xét lại, “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa”, suy thoái về tư tưởng chính trị.

Đây thực chất là những luận điệu phi lịch sử, phản khoa học và phản động. Mục đích của chúng muốn xóa bỏ CNXH, thay đổi thể chế chính trị, hướng lái nước ta từ bỏ con đường đi lên CNXH. Những luận điệu sai trái, xuyên tạc này tác động làm cho một bộ phận quần chúng nhân dân, giới trẻ hồ nghi, bi quan, dao động, suy giảm niềm tin vào CNXH, vào con đường đi lên CNXH mà Bác Hồ, Đảng và nhân dân ta đã lựa chọn. Đấu tranh phản bác những quan điểm, luận điệu này, chúng ta thấy:

Một là, nền tảng tư tưởng lý luận của chủ nghĩa Mác - Lênin - học thuyết khoa học và cách mạng của giai cấp công nhân và quần chúng lao động. Chủ nghĩa Mác - Lênin là học thuyết duy nhất từ trước tới nay đặt ra mục tiêu chỉ rõ con đường giải phóng triệt để giai cấp công nhân, nhân dân lao động và các dân tộc bị áp bức trên thế giới khỏi nô dịch và bóc lột, hướng tới một xã hội mà chủ thể, nhà nước thuộc về nhân dân. Đồng thời, học thuyết đó còn chỉ ra lực lượng cách mạng thực hiện sự nghiệp giải phóng và phát triển xã hội là giai cấp công nhân và nhân dân lao động, đem lại cho họ niềm tin vào khả năng và sức mạnh của chính mình. Bản chất khoa học và cách mạng của chủ nghĩa Mác - Lênin còn thể hiện ở chỗ, đây là học thuyết mở, không cứng nhắc, bất biến, mà đòi hỏi luôn được bổ sung, đổi mới, phát triển trong dòng chảy phát triển trí tuệ nhân

loại. Toàn bộ học thuyết Mác - Lênin có giá trị bền vững xét trong tinh thần biện chứng của nó, với bản chất cách mạng, khoa học. Chủ nghĩa Mác - Lênin là vũ khí lý luận sắc bén, ngọn cờ tư tưởng trong sự nghiệp đấu tranh của giai cấp công nhân và nhân dân cần lao tiên bộ, như Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: “Bây giờ học thuyết nhiều, chủ nghĩa nhiều, nhưng chủ nghĩa chân chính nhất, chắc chắn nhất, cách mệnh nhất là chủ nghĩa Lênin”[1].

Trong suốt quá trình lãnh đạo cách mạng, Đảng Cộng sản Việt Nam luôn trung thành và vận dụng, phát triển sáng tạo chủ nghĩa Mác - Lênin vào điều kiện, hoàn cảnh cụ thể của nước ta, coi đây là cơ sở lý luận, nền tảng tư tưởng, kim chỉ nam cho xây dựng, tổ chức và hoạt động của Đảng. Vì vậy, Đảng luôn có cương lĩnh, đường lối, chiến lược, sách lược, chỉ thị, nghị quyết đúng đắn, lãnh đạo nhân dân ta đi từ thắng lợi này đến thắng lợi khác. Lịch sử đã chứng minh, nếu mơ hồ, dao động về hệ tư tưởng thì sẽ lúng túng trong hoạch định chủ trương, đường lối, chính sách, rối loạn trong tổ chức và tất yếu dẫn đến thất bại trong hành động. Thực tiễn cách mạng nước ta chứng minh, trong mỗi giai đoạn cách mạng, mỗi lĩnh vực công tác, mỗi địa phương nếu xa rời hay vận dụng một cách giáo điều, máy móc, duy ý chí hoặc xa rời nguyên lý cơ bản của chủ nghĩa Mác - Lênin thì nhất định sẽ phạm phải sai lầm, chia rẽ, mất uy tín trước quần chúng và thực hiện công việc hiệu quả thấp, thất bại. Đúng như Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng khẳng định: “Tính khoa học và cách mạng triệt để của chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh là những giá trị bền vững, đã và đang được những người cách mạng theo đuổi và thực hiện. Nó sẽ còn tiếp tục phát triển và có sức sống trong thực tiễn cách mạng cũng như trong thực tiễn phát triển của khoa học. Chúng ta cần tiếp thu, bổ sung một cách có chọn lọc trên tinh thần phê phán và sáng tạo những thành tựu mới nhất về tư tưởng và khoa học để chủ nghĩa, học thuyết của chúng ta luôn luôn tươi mới, luôn luôn được tiếp thêm sinh lực mới, mang hơi thở của thời đại, không rơi vào xơ cứng, trì trệ, lạc hậu so với cuộc sống”[2].

Hai là, độc lập dân tộc gắn liền với chủ nghĩa xã hội là sự lựa chọn của dân tộc Việt Nam. Lịch sử dân tộc ta nửa cuối thế kỷ 19 và ngót nửa đầu thế kỷ 20, đất nước không được độc lập, nhân dân không được tự do. Các phong trào từ “Cần Vương”, “Khởi nghĩa nông dân”, đến phong trào “Đông Du”, phong trào “Giải phóng dân tộc theo khuynh hướng tư sản dân tộc”...đều thất bại, cách mạng Việt Nam lâm vào khủng hoảng về con đường giải phóng dân tộc. Trong điều kiện đó, Nguyễn Ái Quốc đã đưa lý luận của chủ nghĩa Mác - Lênin, ánh sáng của Cách mạng Tháng Mười Nga năm 1917, cách mạng vô sản về Việt Nam. Từ khi có Đảng, độc lập dân tộc gắn liền với CNXH là sợi chỉ đỏ xuyên suốt, đưa cách mạng Việt Nam đi từ thắng lợi này đến thắng lợi khác, giành lại độc lập, chủ quyền, thống nhất, toàn vẹn lãnh thổ, xây dựng đất nước theo con đường CNXH, vì mục tiêu “Dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn

minh”. Nói như thế để thấy, con đường cách mạng vô sản tiên bộ là phù hợp với hoàn cảnh lịch sử cụ thể, CNXH là sự lựa chọn của lịch sử dân tộc Việt Nam. Độc lập dân tộc gắn liền với CNXH là sự lựa chọn đúng đắn của nhân dân. Nhân dân là cội nguồn sức mạnh, chủ thể quyết định vận mệnh của dân tộc và non sông đất nước. Đảng Cộng sản Việt Nam một lòng phụng sự Nhân dân, phụng sự Tổ quốc. Ngoài lợi ích của dân tộc, Nhân dân, Đảng không có lợi ích nào khác. Nhân dân một lòng theo Đảng. Lý tưởng cộng sản là sự lựa chọn của Nhân dân. Kiên định con đường đi lên CNXH là sự kiên định con đường thực tiễn mà nhân dân ta đang đi, kiên định mục tiêu thực hiện mà chúng ta đang hướng tới, là tiếp nối thành quả cách mạng của nhân dân ta và nâng lên tầm cao mới phù hợp với điều kiện lịch sử. Trong tiến trình cách mạng Việt Nam, Đảng ta tiếp tục lựa chọn con đường Bác Hồ, Nhân dân đã lựa chọn, kiên định CNXH mà tính đúng đắn, khoa học, cách mạng đã được thực tiễn chứng minh để xây dựng đất nước ta thực sự giàu mạnh, dân chủ, văn minh, nhân dân ta thực sự có cuộc sống ấm no, tự do, hạnh phúc, như Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng đã nhấn mạnh trong bài viết của mình: “Độc lập dân tộc gắn liền với CNXH là đường lối cơ bản, xuyên suốt của cách mạng Việt Nam, là điểm cốt yếu trong di sản tư tưởng Hồ Chí Minh. Bằng kinh nghiệm thực tiễn phong phú, kết hợp với lý luận cách mạng, khoa học của chủ nghĩa Mác - Lênin, Hồ Chí Minh đã đưa ra kết luận sâu sắc rằng, chỉ có CNXH và chủ nghĩa cộng sản mới có thể giải quyết triệt để vấn đề độc lập cho dân tộc, mới có thể đem lại cuộc sống tự do, ấm no và hạnh phúc thực sự cho tất cả mọi người, cho các dân tộc”[3].

Kiên định con đường đi lên CNXH là phù hợp với quy luật lịch sử chứ không phải là “đi vào vết xe đổ của Liên Xô” như sự xuyên tạc của các thế lực thù địch, cơ hội chính trị. Chủ nghĩa xã hội hiện thực sau cách mạng Tháng Mười Nga năm 1917 không chỉ có ảnh hưởng quốc tế sâu rộng mà còn làm thay đổi tiến trình lịch sử thế giới trong suốt thế kỷ XX và cho đến tận ngày nay. Chủ nghĩa xã hội từ lý luận khoa học đã trở thành hiện thực sinh động; từ một nước XHCN trở thành hệ thống các nước XHCN trên thế giới, trở thành lực lượng cách mạng thúc đẩy nhân loại phát triển và phẩm giá con người trong lòng xã hội được thực thi... Liên Xô sụp đổ là sự kiện địa chính trị lớn nhất của thế kỷ XX làm đau đớn nhân loại tiên bộ, song nó phản ánh sự sai lầm về một mô hình khi đã xa rời những vấn đề mang tính nguyên tắc của CNXH. Điều đó cho thấy, những bước thăng trầm, quanh co, khúc khuỷu nhưng tất thắng của CNXH với tư cách là một học thuyết khoa học và cách mạng, một hình thái kinh tế - xã hội và với tư cách một chế độ xã hội mới đầy ưu việt mà nó vốn có, là sự kết tinh tất cả những thành tựu tinh hoa mà các hình thái kinh tế - xã hội trước đã tạo ra, trên con đường đấu tranh khẳng định sự tồn tại phù hợp quy luật của sự vận động, phát triển của tự nhiên, xã hội và tư duy con người.

Ba là, vấn đề đa nguyên chính trị, đa đảng đối lập và dân chủ. Đảng chính trị được tiếp cận nghiên cứu dưới nhiều góc độ khác nhau. Với nghĩa chung nhất, phổ biến, dân chủ là quyền lực thuộc về nhân dân. Còn đảng là tổ chức chính trị mang bản chất giai cấp, là sự liên kết tự nguyện những người cùng chí hướng và cùng quyền lợi. Nói cho cùng, bản chất của đảng chính trị chính là bản chất giai cấp. Trong xã hội có giai cấp, thậm chí có nhiều giai cấp, sự xuất hiện của một đảng hay nhiều đảng chính trị cũng là lẽ bình thường. Dù dưới màu sắc chính trị hay xã hội, dân tộc hoặc tôn giáo, tên gọi có khác nhau, nhưng đảng thực chất là đảng chính trị, đảng nào cũng đều hướng tới việc cầm quyền, trong việc giành, giữ, thực thi quyền lực nhà nước.

Tùy thuộc vào hoàn cảnh lịch sử cụ thể, tương quan lực lượng giữa các giai cấp, các bộ phận trong một giai cấp, mỗi nước có thể có một đảng hoặc nhiều đảng. Trong thực tiễn, có thể là một đảng lãnh đạo (như Đảng Cộng sản Việt Nam lãnh đạo Nhà nước và xã hội), hoặc nhiều đảng cạnh tranh lãnh đạo, quyền lực nhà nước (như một số nước tư bản phương tây). Không có một đảng lãnh đạo hoặc không lập được liên minh lãnh đạo giữa các đảng thì tất yếu đất nước sẽ rơi vào tình trạng vô chính phủ và hỗn loạn. Dân chủ, dưới sự lãnh đạo của đảng chính trị là dành cho số đông hoặc dành cho thiểu số và lịch sử các hình thái dân chủ không nằm ngoài điều đó. Dưới chủ nghĩa tư bản, dân chủ nằm trong tay giai cấp tư sản, được tổ chức thành nhà nước tư sản và nhà nước đó bảo đảm quyền dân chủ cho một số ít người là giai cấp tư sản nhằm chống lại đông đảo những người lao động. Ở đó, dân chủ chân chính là thứ dân chủ dành cho thiểu số, không triệt để ở mọi cấp độ và tính chất, vì chỉ trong tay bộ phận thiểu số là giai cấp tư sản chứ không phải quảng đại quần chúng nhân dân lao động. Họ nói, dân chủ là phải đa đảng nhưng thực tế lại không như vậy. Chẳng hạn, ở một số nước tư bản như Hoa Kỳ - được mệnh danh là “thiên đường tự do”, trong suốt hàng trăm năm qua kể từ khi ra đời, trong bối cảnh nhiều đảng, nhưng thực chất chỉ có hai đảng lớn nhất của giai cấp tư sản thay nhau cầm quyền. Tuy là hai đảng nhưng khó ai có thể tìm thấy sự khác nhau về bản chất, về lập trường giai cấp và hệ tư tưởng giữa hai đảng đó, và nếu có khác nhau thì chỉ ở tên gọi và một số chính sách nhất định mà thôi.

Trong CNXH, dân chủ là quyền làm chủ thuộc về nhân dân, vai trò chủ thể của Nhân dân. Nhà nước là nhà nước pháp quyền XHCN của dân, do dân và vì nhân dân. Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng khẳng định: “Trong chế độ chính trị xã hội chủ nghĩa, mối quan hệ giữa Đảng, Nhà nước và nhân dân là mối quan hệ giữa các chủ thể thống nhất về mục tiêu và lợi ích; mọi đường lối của Đảng, chính sách, pháp luật và hoạt động của Nhà nước đều vì lợi ích của nhân dân, lấy hạnh phúc của nhân dân làm mục tiêu phấn đấu. Mô hình chính trị và cơ chế vận hành tổng quát là Đảng lãnh đạo, Nhà nước quản lý và nhân dân làm chủ. Dân chủ là bản chất của chế độ xã hội chủ nghĩa, vừa là mục tiêu, vừa là động

lực của công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội”[4]. Chính vì vậy, dân chủ XHCN vừa là mục tiêu cao cả, vừa là động lực căn bản và mạnh mẽ của sự phát triển xã hội và tiến bộ toàn diện không ngừng của nhân dân, đất nước với phẩm giá con người được thừa nhận một cách đầy đủ, tôn trọng và bảo vệ.

Bôn là, đúng như Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng khẳng định: “Cả lý luận và thực tiễn đều cho thấy, xây dựng CNXH là kiến tạo một kiểu xã hội mới về chất, hoàn toàn không hề đơn giản, dễ dàng. Đây là cả một sự nghiệp sáng tạo vĩ đại, đầy thử thách, khó khăn, một sự nghiệp tự giác, liên tục, hướng đích lâu dài, không thể nóng vội”[5]. Trong thời kỳ quá độ, các nhân tố XHCN được hình thành, xác lập và phát triển đan xen, cạnh tranh với các nhân tố phi XHCN, gồm cả các nhân tố tư bản chủ nghĩa trên một số lĩnh vực. Sự đan xen, cạnh tranh này càng phức tạp và quyết liệt trong điều kiện cơ chế thị trường và mở cửa, hội nhập quốc tế. Bên cạnh các mặt thành tựu, tích cực, sẽ luôn có những mặt tiêu cực, thách thức cần được xem xét một cách tinh tế và xử lý một cách kịp thời, hiệu quả. Đó là cuộc đấu tranh rất gay go, gian khổ, đòi hỏi phải có tầm nhìn mới, bản lĩnh mới và sức sáng tạo mới. Đi lên theo định hướng XHCN là một quá trình không ngừng củng cố, tăng cường, phát huy các nhân tố XHCN để các nhân tố đó ngày càng chi phối, áp đảo và chiến thắng. Với cách nhìn khoa học, biện chứng như vậy, không thể lấy hiện tượng, vấn đề cụ thể là những hạn chế tồn tại, thiếu sót, sơ hở trong đời sống xã hội để đánh đồng hiện tượng thành bản chất của CNXH, quy kết đó là kết quả đi theo con đường CNXH mang lại.

Những thành tựu to lớn, có ý nghĩa lịch sử đạt được trong hơn 35 năm đổi mới dưới sự lãnh đạo của Đảng là kết quả của công cuộc đổi mới, của quá trình CNH, HĐH, phát triển nền kinh tế thị trường định hướng XHCN... Những thành tựu đó là sản phẩm kết tinh sức sáng tạo, là kết quả của cả một quá trình nỗ lực phấn đấu bền bỉ, liên tục qua nhiều nhiệm kỳ của toàn Đảng, toàn dân, toàn quân ta; tiếp tục khẳng định con đường đi lên CNXH của chúng ta là đúng đắn, phù hợp với quy luật khách quan, với thực tiễn Việt Nam và xu thế phát triển của thời đại; đường lối đổi mới của Đảng ta là đúng đắn, sáng tạo; sự lãnh đạo của Đảng là nhân tố hàng đầu quyết định mọi thắng lợi của cách mạng Việt Nam. Cương lĩnh chính trị của Đảng tiếp tục là ngọn cờ tư tưởng, lý luận dẫn dắt dân tộc ta vững vàng tiếp tục đẩy mạnh toàn diện, đồng bộ công cuộc đổi mới; là nền tảng để Đảng ta hoàn thiện đường lối xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa trong giai đoạn mới. Để cuối cùng “với tất cả sự khiêm tốn, chúng ta vẫn có thể nói rằng: Đất nước ta chưa bao giờ có được cơ đồ, tiềm lực, vị thế và uy tín quốc tế như ngày nay”.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1] Hồ Chí Minh: Toàn tập, t.2, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội, tr.289.
- [2] Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng: “Một số vấn đề lý luận và thực tiễn về CNXH và con đường đi lên CNXH ở Việt Nam”, Báo Nhân dân số ra ngày 17/5/2021.
- [3] Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng: “Một số vấn đề lý luận và thực tiễn về CNXH và con đường đi lên CNXH ở Việt Nam”, Báo Nhân dân số ra ngày 17/5/2021.
- [4] Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng: “Một số vấn đề lý luận và thực tiễn về CNXH và con đường đi lên CNXH ở Việt Nam”, Báo Nhân dân số ra ngày 17/5/2021.
- [5] Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng: “Một số vấn đề lý luận và thực tiễn về CNXH và con đường đi lên CNXH ở Việt Nam”, Báo Nhân dân số ra ngày 16/5/2021.

Thông tin tác giả

NHÓM TÁC GIẢ: BÙI THỊ HUYÊN – PHẠM THỊ BÓN

CHỨC VỤ: BAN GIÁM HIỆU

ĐỊA CHỈ: TRƯỜNG MẦM NON TRẦN DƯƠNG – VĨNH BẢO – HP

EMAIL: buithihuyenmn@edusuccess.vn - phamthibonhp@edusuccess.vn

SỐ ĐIỆN THOẠI: 0368654957 - 0326155668

SỐ TÀI KHOẢN NGÂN HÀNG: 2118205021601 ngân hàng Agribank